Република Србија
УПРАВНИ СУД
19 У 824/10 (2007)
11.02.2010. године
Б е о г р а д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд у Београду, у већу састављеном од судија: Гордане Џакула, председника већа, Павела Јоната и Жељка Шкорића, чланова већа, са судским саветником Весном Карановић, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиље А.А., из ..., Ул. ... бр. ..., против решења Републичке дирекције за имовину Републике Србије број 462-52844/2006-02 од 07.06.2007. године, у предмету пријављивања и евидентирања одузете имовине, у нејавној седници већа одржаној дана 11.02.2010. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба **СЕ УВАЖАВА и ПОНИШТАВА** решење Републичке дирекције за имовину Републике Србије број 462-52844/2006-02 од 07.06.2007. године.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је пријава број 462-52844/2006-02 од

25.12.2006. године А.А., тужиље у овом управном спору, за евидентирање пријављене одузете имовине у регистар имовине као јавне и електронске базе података и издавање потврде о извршеном евидентирању имовине.

Тужбом, поднетом Врховном суду Србије дана 11.07.2007. године, која је заведена у том суду под У бр. 6216/07, тужиља оспорава законитост решења туженог органа наводећи да је у прописаном року, дана 23.06.2006. године, поднела пријаву, а да је дана 25.12.2006. године поднела допуну ове пријаве, коју је тужени орган погрешно третирао као нову пријаву. Указује да је од туженог органа добила обавештење да је за допуну поднете пријаве неопходно да добије евиденциони број, који званично није добила до подношења ове тужбе, већ је о овом броју усмено обавештена дана 25.12.2006. године када је поднела допуну пријаве.

Тужени орган је у одговору на тужбу оспорио наводе тужбе и предложио да се тужба одбије. Навео је да је тужиља поднела у прописаном року, дана 26.06.2006. године, пријаву одузете имовине, да јој је издата потврда број 462-52844/2006-02 од 26.09.2006. године као доказ да је извршено евидентирање, а да је дана 25.12.2006. године поднела нову пријаву за евидентирање одузете имовине у регистар имовине, по протеку прописаног рока, због чега је остао при разлозима из оспореног решења.

Управном суду су дана 01.01.2010. године, на основу члана 89. и члана 90. став 1. Закона о уређењу судова ("Сл.гласник РС", бр.116/08), уступљени предмети Врховног суда Србије и окружних судова у којима до 31.12.2009. године није донета коначна одлука, а за које је надлежан Управни суд, сагласно члану 29. став 1. истог Закона.

Оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списа предмета ове управне ствари, поступајући, на основу одредбе члана 77.став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр.111/09), по тужби у овом управном спору по правилима поступка прописаних одредбама Закона о управним споровима ("Сл.лист СРЈ", бр.46/96), Управни суд је нашао да је тужба тужиље основана.

Из образложења оспореног решења произилази да је тужени орган нашао да је тужиља дана 25.12.2006. године поднела пријаву за евидентирање одузете имовине у регистар имовине, из ког разлога је ову пријаву одбио, обзиром да није поднета до 30.06.2006. године, а како је то прописано одредбом члана 6. Закона о пријављивању и евидентирању одузете имовине ("Службени Гласник РС", бр.45/05).

Из списа предмета ове управне ствари произилази да је тужиља у року прописаном одредбом члана 6. Закона о пријављивању и евидентирању одузете имовине поднела пријаву одузете имовине, а да је у поднеску који је поднела туженом органу дана 25.12.2006. године, означено да тужиља моли да се изврши допуна по њеном предмету. Обзиром на наведено, Управни суд налази да је тужени орган био дужан да утврди и у образложењу оспореног решења као утврђено наведе садржину поднеска од 25.12.2006. године и обзиром на то да цени да ли се ради о новој пријави, или пак о поднеску којим се врши допуна података који се односе на имовину која је већ пријављена раније поднетом пријавом.

Из ових разлога за сада се не може прихватити као правилан закључак туженог органа из оспореног решења да поднесак тужиље од 25.12.2006. године је по својој правној садржини пријава одузете имовине. С тога разлози и утврђене чињенице из образложења оспореног решења не упућују на правилност одлуке из диспозитива, због чега је решење донето уз повреду правила поступка прописану одредбом члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку.

Налазећи из наведених разлога да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиље то је одлучено као изреци ове пресуде на основу одредбе члана 41. став 2. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", бр.46/96). Тужени орган

ће у поновном поступку отклонити повреде поступка на које је указано овом пресудом, у складу са обавезом прописаном одредбом члана 61. наведног Закона о управним споровима, и донети другу на закону засновану одлуку.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ У БЕОГРАДУ,
Дана 11.02.2010. године, 19 У 824/10 (2007)

Записничар, **Председник већа-судија,**
Весна Карановић,с.р. **Гордана Џакула,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Саво Босанац

СК